

கம்பராமாயணத்தில் வள்ளுவர் கூறும் அன்பும் நட்பும்

க. சிவமணி அ,*

அ தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரசுக் கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு-678104, கேரளா, இந்தியா.

Valluvar's Concepts of Love and Friendship in Kambar's Kambaramayanam

K. Sivamani a,*

^a Department of Tamil & Research Centre, Govt. College, Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India

Received : 07-08-2019
Accepted : 13-10-2019

ABSTRACT

Kambar is a well known poet and very famous for his text kambaramayanam. It is a very great epic about love and friendship. Just as Valluvar has expressed the thoughts of friendship in his poems, Kambar, who later created the story of the hero Rama about friendship in his epic Kambaramayanam has also occupied a special place in the hearts of the readers. Kambar has used Thirukkural's thoughts on love and friendship to clearly reveal the necessity of understanding, the relationship between rare life and body, and showing love to other living beings. Friendship is that one restrains his friend from evil ways and leads him to good ways and shares his sufferings. This article aims to point out how Kambar's definition about love and friendship is same as shown in Thiruvalluvar's Thirukkural.

Keywords: Kambar, Kambaramayanam, Thirukkural, Friendship

முன்னுரை

நடையில் நின்றயர் நாயகன் வரலாற்றைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் மனங்கொள்ளுமாறு தமிழ் மரபு மாறாமல் கவிதையாய்ப் பொழிந்தவர் கம்பர். அவரது இராமகாதையில் தான் எடுத்துரைக்க முனையும் கருத்துக்கு வளமும் வலுவும் சேர்க்கும் விதத்தில் தனக்கு முன் தோன்றிய புலவர் பெருமக்கள் பலரது சிந்தனைகளையும் பல்வேறு இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். அவ்வகையில் திருக்குறளில் அன்புடைமை அதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மேலும் நட்புக் குறித்த சிந்தனைகளை வள்ளுவர் தம் குறட்பாக்களில் எடுத்துரைத்தமையைப் போன்றே பின்னாளில் நடையில் நின்றயர் நாயகனான இராமனது வரலாற்றைக் காவியமாகப் படைத்தளித்த கம்பரும் தனது காவியத்தின் பல்வேறு இடங்களில் கற்போர் மனம் ஏற்குமாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

குறள் கூறும் அன்பு மற்றும் நட்புக் குறித்த சிந்தனைகள் கம்பராமாயணத்தில் பயின்று வருமிடங்களில் சிலவற்றைக் காண்போம்.

தேவியர் நிலை

தயரதனின் மரணச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தேவியர் மூவரும் துக்கம் தாளாது அழுது புலம்புகின்றனர். தங்கள் உயிருக்குத் துணையாக இருந்த நாயகன் மாய்ந்தபின் தாங்கள் இப்பூவுலகில் வாழ்தலில் பொருளில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட தேவியர் மூவரும் தயரதனைப் பின்பற்றி வானுலகம் செல்வதென உறுதி பூண்டனர். நெஞ்சில் துக்கம் பீறிட்டபோதிலும் மனம் சோர்ந்துவிடவில்லை என்பதைக் கூறவந்த கம்பர் அன்பினும் வலியது உண்டோ? என வினவும் நோக்கில் அன்பின் வலிமையைப் பறைசாற்றிச் செல்கிறார். இதனை,

துஞ்சினானைத் தம்முயிரின் துணையைக் கண்டார் துணுக்கத்தால்

நஞ்சு நுகர்ந்தார் என உடலம் நடுங்கா நின்றார் என்றாலும்

அஞ்சி அழுங்கி விழுந்திலரால் அன்பின் தறுகண் பிறிதுண்டோ

வஞ்சம் இல்லா மனத்தானை வானில்தொடர்வான் மனம் வலித்தார்

அயோத்தியா காண்டம் - தைலம் ஆட்டு படலம் 69

என்ற பாடலில் எடுத்துரைத்துச் செல்கிறார்.

இதனையே வள்ளுவர்,

அறத்திற்கே அன்பு சார்பு என்ப அறியார்

மறத்திற்கும் அஃதே துணை

குறள் 76.

என்ற குறளில் எடுத்துக்காட்டி, அன்பு அறத்திற்கு மட்டுமே ஆதாரமாகும் என்று கூறுபவர்கள் அறிவில்லாதவர்களாவர். அறத்திற்கு மட்டுமின்றி வீரத்திற்கும் அன்பே ஆதாரம் என்பதை வலியுறுத்திச் சென்றுள்ளார். வள்ளுவரின் இக்குறட் கருத்து கம்பரால் பொருத்தமுறக் கையாண்டுள்ளமை நோக்குதற்குரியதாகும்.

வசிட்டர் அறவுரை

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் இராமருக்கு வசிட்டர் அறிவுரை கூறுவதாக அமைந்த பாடல்களில் திருக்குறள் கருத்துக்களைக் கம்பர் பொருத்தமுறக் கையாண்டுள்ளார்.

முனிவர்களாயினும் தேவர்களாயினும் புலனடக்கம் இன்றியமையாததாகும். அத்தகைய புலனடக்கத்தினும் அன்பு சிறந்தது என்பதைப் புலப்படுத்தும் கம்பர்

என்புதோல் உடையார்க்கும் இலார்க்கும்தம்

வன்பகைப் புலன் மாசு அற மாய்ப்பதுஎன்

முன்பு பின்பு இன்றி மூஉலகத்தினும்

அன்பின் நல்லதுஓர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?

அயோத்தியா காண்டம் - மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம், 24

என்ற பாடலில் புலனடக்கத்தினும் மேம்பட்டதும் தன்னிகரற்றதும் முக்காலத்திற்கும் அமைவதுவும் அன்பு ஒன்றேயாகும் என்கிறார். இதனையே வள்ளுவரும்,

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து

இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

குறள் 75

என்ற குறளில் சுட்டிக்காட்டி, உலகில் அனைவரிடமும் அன்புடன் பழகி அனைவருக்கும் உதவி புரிந்து வாழ்தலின் பயனே அவர்கள் பெரும்புகழ் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இங்கு வள்ளுவரின் குறட் கருத்தை கம்பர் கையாண்டு தாம் கூறவந்த கருத்துக்கு மேலும் வலு சேர்த்துள்ளார். மேலும் தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையை அளிக்கும் செயல்களில் முழு முயற்சியைச் செலுத்துபவர்கள் முனிவர்கள். இத்தகு முனிவர்களுக்கு ஊழும் கட்டுப்பட்டு நடக்கும். எனவே இத்தகைய முனிவர்களின் அன்பைப் பெற்றுக்கொள்வதே மன்னவர்க்குப் பெரும் படையாகும் என்பதை

ஓர்வின் நல்வினை ஊற்றத்தினார் உரை

போரில் தொல் விதி பெற்று உளது என்று அரோ

தீர்வுஇல் அன்பு செலுத்தலின் செவ்வியோர்

ஆர்வம் மன்னவர்க்கு ஆயுதம் ஆவதே.

அயோத்தியா காண்டம்: மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்: 20

என்ற பாடலில், கம்பரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இதனையே வள்ளுவரும்,

அன்பு ஈனும் ஆர்வமுடைமை அதுஈனும்

நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

குறள் 74

என்னும் குறளில் அன்பானது முதற்கண் பிறரிடம் விருப்பத்தை உண்டாக்கி அந்த விருப்பம் நட்பாக வளரும் சிறப்பினை நம்மிடையே ஏற்படுத்தும். என எடுத்துரைக்கிறார். இங்கு வள்ளுவரின் குறட் சிந்தனை கம்பரால் பொருத்தமுறக் கையாளப்பட்டுள்ளமை வெளிப்படும்

கோசலை புலம்பல்

தயரதனின் மரணத்தால் மனமுடைந்த கோசலையின் புலம்பலைக் காட்சிப்படுத்தும் கம்பர், தயரதன் உடலைத் தொட்டுப் பார்த்து மூச்சும் துடிப்பும் இல்லை என்பதை உறுதி செய்த கோசலையின் நிலையைக் கம்பர்,

உயிர்ப்பிலன் துடிப்பும் இலன் என்று உணர்ந்து உருவம் தீண்டி

அயிர்த்தனள் நோக்கி மன்னற்கு ஆருயிர் இன்மை தேறி

மயில்குலம் அனைய நங்கை கோசலை மறுகி வீழ்ந்தாள்

வெயில்சூடு கோடைதன்னில் என்புஇலா உயிரின் வேவாள்

அயோத்தியா காண்டம் தைலம் ஆட்டு படலம் 61

என்ற பாடலில் எடுத்துரைக்கையில் சூடு வெயிலில் எலும்பில்லாப் புழுவைப் போல் நைந்து போனாள் என்கிறார். இதனையே வள்ளுவர்,

என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே

அன்பிலதனை அறம்

குறள் 77

என்ற குறளில், எலும்பு இல்லாத புழுவை வெயில் எரிப்பதப் போல அன்பு இல்லாத உயிரை அறம் எரிக்கும். என எடுத்துரைத்துள்ளமை கம்பரின் பாடல் வரிகளோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

இராமன் செயல்

பாலகாண்டம் எதிர்கொள் படலத்தில் தசரத வேந்தனை சனக மன்னன் எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் பகுதியில் ஒரு இடத்தில் பரதன் இராமனைத் தொழ, இராமன் பரதனை மார்புறத் தழுவுகிறான். இக்காட்சியைக் கம்பர்,

உன்னுபேர் அன்பு மிக்கு ஒழுகிஒத்து ஒண்கண்நீர்
பன்னு தாரைகள் தர தொழுது எழும் பரதனை
பொன்னின் மார்பு உற அணைத்து உயிர் உறப் புல்லினான்
தன்னை அத்தாதை முன் தழுவினால் என்னவே.

பால காண்டம்: எதிர்கொள் படலம்: 26

என்ற பாடலில் பரதனின் ஒளிபொருந்திய கண்களில் நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகியதைக் கண்ணீர் எனக் கூறாமல் எப்போதும் இராமனையே நினைத்திருக்கும் தன்மையுள்ள பரதனின் உள்ளத்தில் தோன்றிய அன்பு மனத்தில் அடங்க முடியாமல் கண்களின் வழியே சிந்தியதைப் போன்று கண்களின் வழியே வெளியேறியது எனக் குறிப்பிடுகிறார். இக் கருத்து வள்ளுவரின்,

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும்

குறள் 71

என்ற குறளில் அன்புடையோர் கண்களில் துளிர்க்கும் கண்ணீரே அன்பை வெளிப்படையாகக் காட்டி விடும். அன்பு என்னும் உணர்வை அடைத்து வைக்க இயலாது என்னும் பொருள்பட உரைத்துள்ள வள்ளுவரின் சிந்தனை கம்பரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

வீணன் அன்பு

இராமனால் ஏவப்பட்டு போர்க்களம் புகுந்த வீணன், வானர வீரர்களில் பெரும்பாலானோர் பிரம்மாத்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு இறந்துபட்டதைக் கண்டு மயங்கினான். பின்னர் போர்க்களத்தில் இராமன் நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆவலால் இராமனைப் பார்த்தான். இராமன் மேனியில் வடுக்கள் இல்லாமையைக் கண்டு பிரம்மாத்திரத்தால் இராமனுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் இல்லை என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு வீணன் தன் துயரம் தெளிந்தான். இதனை,

என்பு என்பது யாக்கை என்பது உயிர் என்பது இவைகள் எல்லாம்
பின்பு என்ப அல்லவேனும் தம்முடை நிலையின் பேரா
முன்பு என்றும் உளது என்றாலும் முழுவதும் தெரிந்தவாற்றால்
அன்பு என்பது ஒன்றின்தன்மை அமரரும் அறிந்தது அன்றே.

யுத்த காண்டம்: மருத்துமலைப் படலம்: 04

கவிக் கூற்றாயமைந்த இப்பாடலில் அன்பின் வலிமையைக் கம்பர் எடுத்தாண்டுள்ளார். இதனை வள்ளுவர்,

அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு

என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

குறள் 73

என்ற குறளில் அரிய உயிர்க்கும் உடம்பிற்கும் உள்ள உறவு, பிற உயிரிடம் அன்பு காட்டுவதற்கென்றே அமைந்தது என்பதைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி யுள்ளமையைக் கம்பர் தனது காவியத்தில் கையாண்டுள்ளமை படித்து இன்புறத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு கம்பர் தனது காவியத்தில் அன்பு நெறிச் சிந்தனைகளை எடுத்தியம்பும் பெரும்பான்மையான இடங்களில் திருக்குறட் கருத்துக்களை நேரடியாகவும் உய்த்துணரும் விதத்திலும் கையாண்டுள்ளமை இராமகாதைக் கருத்துக்களையும் கதைப் போக்கையும் எளிதில் படித்து உணர்ந்துகொள்ளத் துணை புரிவதாகும்.

நட்பின் இலக்கணம்

ஒருவன் தன் நண்பனைத் தீய வழிகளிற் செல்லவிடாது தடுத்து அவனை நல்ல வழியில் செலுத்தி அவனுடைய துன்பத்தில் பங்கு கொள்வதே நட்புக்குரிய இலக்கணமாகும் என்பதை

அழிவினவை நீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்

அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.

குறள் 787

என்ற குறளில் எடுத்துரைக்கிறார். இக் கருத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட கம்பர் தனது இராமகாதையில் பின்வரும் இரண்டு இடங்களில் திருவள்ளுவர் கூற்றைப் பொருத்தமுறக் கையாள்கிறார்.

ஆரணிய காண்டத்தில் இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலத்தில் வரும் கீழ்க்காணும் பாடலில் சீதை இலக்குவனைக் கடுஞ்சொல்லால் திட்டுகையில்,

“ஒருபகல் பழகினார் உயிரை ஈவரால்;

பெருமகன் உலைவுறு பெற்றி கேட்டும் நீ

வெருவலை நின்றனை

ஆரண்ய காண்டம் - இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலம் 13

என்ற பாடல் அடிகளில், அன்புள்ளம் கொண்டவர்களாயின் ஒருநாள் பழகியவர்களாக இருப்பினும் நட்புக்காக உயிரையும் கொடுக்கத் துணிவர். ஆனால் நீயோ அவ்வாறன்றி இராமனுக்குத் தீங்கு வந்த போதிலும் உதவாது நின்றல் தகாது என இலக்குவனுக்கு எடுத்துரைப்பதாகக் கம்பன் அமைத்த இப்பாடலடிகள் திருவள்ளுவரின் திருக்குறட் கருத்தைப் போற்றியமை புலனாகும்.

மேலும் யுத்த காண்டம் சேது பந்தனப் படலத்தில் சேது கட்டும்போது நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூற வந்த கம்பர்

வவ்வில் அங்கு வளர்த்தவர் மாட்டு அருள்

செவ் விலங்கல் இல் சிந்தையர் தீர்வரோ

‘இவ் விலங்கல் விடேம் ‘இனி என்ப போல்

எவ் விலங்கும் வந்து எய்தின வேலையே.

யுத்த காண்டம் - சேது பந்தனப் படலம் 29

என்ற பாடலில், சேது பந்தனத்தின்போது மலைகளைப் பெயர்த்தெடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் அம்மலைகளில் வசித்த விலங்குகள் தாமும் இம்மலைகளை விட்டுச் செல்லமாட்டோம் எனக் கூறி, அம்மலைகளின் வழியாகவே கடலை அடைந்ததாகக் கூறியிருத்தலும் வள்ளுவரின் குறட் கருத்தினை எடுத்தாண்டுள்ளமையும் ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்கனவாகும்.

நட்பின் இயல்பு

தம்முடன் நட்புக் கொண்டவருக்கு நேரும் தீமையைப் போக்க முனைதல் எத்தகையது என்பதைக் கூற வந்த வள்ளுவர்,

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.

குறள் 788

என்ற குறளில், தனது உடலிலிருந்து உடை நெகிழும் வேளையில் அனிச்சையாகக் கை சென்று உதவுதலைப் போல என்ற உவமை வழி கற்போர் மனம் கொள்ளுமாறு விளக்கியுள்ளார்.

இதனையே கம்பர் தனது காப்பியத்தில் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் நட்புக் கோட்படலத்தில் இராமன் கூற்றாக வரும் பாடலில் சுக்ரீவனைப் பார்த்து இராமன், “உனக்கு உள்ள இன்ப துன்பங்களில் இனி வந்து சேரும் துன்பங்களை நான் நீக்குவேன். இனி வரும் இன்பமும் துன்பமும் நம் இருவருக்கும் சமம்” என மொழிந்தான் என்பதை,

என்ற அக்குரக்கு வேந்தை, இராமனும் இரங்கி நோக்கி,

‘உன் தனக்கு உரிய இன்ப துன்பங்கள் உள்ள, முன் நாள்

சென்றன போக, மேல் வந்து உறுவன தீர்ப்பல்; அன்ன

நின்றன எனக்கும் நிற்கும் நேர் ‘என மொழியும் நேரா.

கிட்கிந்தா காண்டம் - நட்புக் கோட் படலம்

3811

என்ற பாடலில் மொழிந்துள்ளமை வள்ளுவரின் கருத்தைக் கம்பர் தனது காவியத்தில் கையாண்டுள்ள தன்மை பெறப்படும்.

நட்பின் பிறப்பிடம்

தம்மால் இயன்றபோதேல்லாம் மனம் மாறுபாடில்லாமல் உதவி செய்து நண்பரைத் தாங்குதலே நட்பினுக்குரிய பிறப்பிடமாக வள்ளுவர் கருதுகிறார். இதனை,

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி

ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை

குறள் 789

என்ற குறளில் எடுத்துக்கூறி, எப்போதும் தன் நண்பனோடு மன வேறுபாடு இல்லாமல் தன்னால் இயன்ற வழிகளிலெல்லாம் உதவி செய்வதே சிறந்தது என்பதைப்

பறைசாற்றியுள்ளார். இதனையே பின்னாளில் கம்பரும் தமது காவியத்தில் யுத்த காண்டம் பிரம்மாத்திரப் படலத்தில்

“காக்கவும் கற்றிலன் காதல் நண்பரை;
போக்கவும் கற்றிலன் ஒருவன் பொய்ப் பிணி;
ஆக்கவும் கற்றிலன் வென்றி; ஆருயிர்
நீக்கவும் கற்றிலன் “ என்று நின்றதால்.

யுத்த காண்டம் - பிரம்மாத்திரப் படலம் 40

என்ற பாடலில் எடுத்துக்காட்டி, போரில் இந்திரசித்தை நான் வீழ்த்தவில்லையானால் நண்பரைக் காக்கும் வலிமை இல்லாதவன் ஆவேனாக. அவர்க்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்க முடியாதவன் ஆவேனாக. நடைபெற்ற போரில் நண்பனுக்காகத் தன் உயிரை விடாதவன் என்னும் பழியைப் பெறுவேனாக எனப் பலவாறு இலக்குவன் சூளுரைக்கிரான். இங்கு வள்ளுவர் குறள் மொழியும் செய்தியின் மறுபக்கக் கருத்தைக் கம்பர் தனது காவியத்தில் பொருத்திக் காட்டியிருத்தல் நோக்கத்தக்கதாகும்.

ஓத்த உணர்வு

நமக்கும் நட்புக்கொள்வோருக்குமிடையில் நட்பு நிலைபெற அடிக்கடி சந்தித்துப் பேச வேண்டும் என்பதில்லை. நண்பர்களுக்கிடையேயான ஓத்த உணர்ச்சியே நட்பென்னும் உரிமையைத் தந்திடும் என்பதை

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்

நட்பாம் கிழமை தரும்

குறள் 785

என்ற குறளில் வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கிறார். இதனை மனத்துட்கொண்ட கம்பர் யுத்த காண்டம் வீடணன் அடைக்கலப் படலத்தில் சுகீர்வனும் வீடணனும் தழுவிக்கொள்ளுதலைக் காட்சிப்படுத்துகையில்,

தொல்லருங் காலம் எல்லாம் பழகினும், தூயர் அல்லார்
புல்லலர் உள்ளம்; தூயர் பொருந்துவர், எதிர்ந்த ஞான்றே;
ஓல்லை வந்து உணர்வும் ஒன்ற, இருவரும், ஒருநாள் உற்ற
எல்லியும் பகலும் போலத், தழுவினர், எழுவின் தோளார்.

யுத்த காண்டம் - வீடணன் அடைக்கலப்படலம் 120

என்ற பாடலில் நெடுங்காலம் நெருங்கிப் பழகி வந்தாலும் மனத் தூய்மை இல்லாதவர்கள் ஒன்றுபடுதலில்லை. மனத்தூய்மை உள்ள மேலோர் சந்தித்த கணமே மனம் ஒன்றிவிடுவர் என்பதை எடுத்துரைத்துக்கையில் திருவள்ளுவரின் குறட் கருத்தைப் போற்றிப் பயன்படுத்தியிருத்தல் புலனாகிறது.

நட்பின் வலிமை

நட்பின் வலிமையைப் பறைசாற்றும் வள்ளுவர் ஒருவரோடு ஒருவர் நட்புக் கொள்வது சிரித்து மகிழ்வதற்கு மட்டும் அன்று. நண்பர் தகாத வழியில் பயணிக்கும் வேளையில் இடித்துரைத்து அவரை நல்வழிப்படுத்துவதுமாகும் என்பதை,

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு.

குறள் 784

என்ற குறளில் எடுத்துரைக்கும் வள்ளுவர்,
இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.

குறள் 448

என்ற மற்றொரு குறளில் தவறு செய்கையில் இடித்துரைப்பவரைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளாத அரசன் பகைவர் கெடுக்காத நிலையிலும் தானே கெட்டுப் போவானென இடித்துரைத்துள்ளார். இக்கருத்தைத் தனது காவியத்துள் கையாளும் கம்பர், சுந்தர காண்டம் காட்சிப் படலத்தில்

கடிக்கும் வல் அரவும் கேட்கும். மந்திரம்; களிக்கின்றோயை

'அடுக்கும், ஈது அடாது! 'என்று ஆன்ற ஏதுவோடு அறிவு காட்டி,

இடிக்குநர் இல்லை; உள்ளார் எண்ணியது எண்ணி உன்னை

முடிக்குநர் என்ற போது, முடிவு அன்றி முடிவது உண்டோ?

சுந்தர காண்டம் - காட்சிப் படலம் 130

என்ற பாடலில், கடிக்கும் இயல்புடைய பாம்பு கூட மந்திரத்திற்குக் கட்டுப்படும். உன் அவையில் செருக்கு மிக்க உன்னைத் திருத்துவார் யாரும் இல்லை போலும்! நீ நினைத்ததையே ஆமோதிக்கும் கூட்டம் உன்னைச் சுற்றி இருந்துகொண்டிருப்பதால் உனது அழிவை யாரால் தடுக்க முடியும்? என இராவணனைக் கடிந்துரைக்கிறாள் சீதை. இப்பாடலில், வள்ளுவர் கருத்தை மனத்துள் கொண்ட கம்பர், குறள் கூறும் நெறியைப் பின்பற்றாதவர்க்கு யாது நேரும் என்பதை சீதையின் கூற்றுவழி எடுத்துரைத்துள்ளமை வள்ளுவர்பால் கம்பர் கொண்ட ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறு திருக்குறள் எடுத்தியம்பும் நட்புக்குரிய இலக்கணத்தை, இயல்புகளைக் கம்பர் தமது காவியத்தில் பொருத்தமான இடங்களில் கையாண்டிருத்தல் கம்பரது பன்னூற் புலமையையும் திருக்குறளின்பால் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] கம்பர், கம்ப ராமாயணம், கம்பன் அறநிலை, கோயம்புத்தூர்
[2] புலியூர் கேசிகன், (2009) திருக்குறள், பாரி நிலையம், சென்னை

References

- [1] Kambar, Kambaramayanam, Kamban Aranilai, Coimbatore, 1997.
[2] Puliyur Kesigan, Thirukkural, Paari Nilayam, Chennai, 2009.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License